

Η ΛΥΓΕΡΗ ΣΤΟΝ ΑΔΗ (δημοτικό τραγούδι)

[ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ](#)

Καλά το 'χουνε τα βουνά, καλόμοιρ' είν' οι κάμποι,
που Χάρο δεν παντέχουνε, Χάρο δεν καρτερούνε,
το καλοκαίρι πρόβατα και το χειμώνα χιόνια.
Τρεις αντρειωμένοι βούλονται να βγουν από τον Άδη.
Ο ένας να βγει την άνοιξη, κι άλλος το καλοκαίρι,
κι ο τρίτος το χινόπωρο, οπού είναι τα σταφύλια.
Μια κόρη τούς παρακαλεί, τα χέρια σταυρωμένα.
«Για πάρτε με, λεβέντες μου, για τον Απάνου Κόσμο.
- Δεν ημπορούμε, λυγερή, δεν ημπορούμε, κόρη.
Βροντομαχούν τα ρούχα σου κι αστράφτουν τα μαλλιά σου,
χτυπάει το φελλοκάλιγο και μας ακούει ο Χάρος.
- Μα γω τα ρούχα βγάνω τα και δένω τα μαλλιά μου,
κι αυτό το φελλοκάλιγο μες στη φωτιά το ρίχνω.
Πάρτε με, αντρειωμένοι μου, να βγω στον Πάνω Κόσμο,
να πάω να ιδώ τη μάνα μου πώς χλίβεται για μένα.
- Κόρη μου, εσένα η μάνα σου στη ρούγα κουβεντιάζει.
- Να ιδώ και τον πατέρα μου πώς χλίβεται για μένα.
- Κόρη μου, κι ο πατέρας σου στο καπελειό είν' και πίνει.
- Να πάω να ιδώ τ' αδέρφια μου πώς χλίβονται για μένα.
- Κόρη μου, εσέν' τ' αδέρφια σου ριχτούνε το λιθάρι.
Να ιδώ και τα ξαδέρφια μου πώς χλίβονται για μένα.
- Κόρη μου, τα ξαδέρφια σου μες στο χορό χορεύουν».
Κι η κόρη ναναστέναξε βαθιά στον Κάτω Κόσμο,
κι ανάψανε τα καπηλειά, κι εκάησαν οι ρούγες,
εκάη και το λιθόρεμα, πόριχταν το λιθάρι,
εκάη κι η δίπλη του χορού, π' εχόρευε η γενιά της.

παντέχω: περιμένω

βροντομαχούν: κάνουν κρότο

φελλοκάλιγο: ελαφρό καλίγι (υπόδημα) με πάτους από φελό

χλίβομαι: θλίβομαι

ρούγα: δρόμος

η δίπλη: η δίπλα, ο γύρος

Ποια διαφορά εντοπίζετε στην αντιμετώπιση της Άλκηστης μετά τον θάνατό της, όπως την προφητεύει ο Χορός, σε σχέση με την αντιμετώπιση της Λυγερής; Έχει, κατά τη γνώμη σας, σημασία η υστεροφημία ενός ανθρώπου που πεθαίνει και αν ναι, γιατί, αν όχι, γιατί;

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ

ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΕΤΣΑΚΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ